

типом розвитку. Інклюзивне середовище забезпечує якісний та безперервний психолого-педагогічний супровід дітей з синдромом Дауна, а також їх гармонійне включення у суспільство.

Список використаних джерел

1. Боровик С.П. Синдром Дауна: вперше на державному рівні розглянуто питання сучасної діагностики, медичного супроводу та реабілітації «сонячних» дітей в Україні. Український медичний часопис. 2015. 2. 26-27.
2. Григус І.М., Нагорна О.Б. Основи фізичної терапії навчальний посібник. Одеса. Олді+, 2022. 150.
3. Манилова Л.М. Діти з особливими освітніми потребами в умовах інклюзивної освіти Психологічний часопис. 2015. 2. 71-76
4. Сидорук І.О., Подолянчук І.С., Зарічанська Л.О. Соціальна адаптація дітей з синдромом Дауна. Реабілітаційні та фізкультурно-рекреаційні аспекти розвитку людини (Rehabilitation & recreation): науковий журнал. Рівне: НУВГП, 2021.7. 35-39

ВАЛЕОЛОГІЯ: ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ ТА СТУДЕНТІВ

М. Т. Сікомас
Івано-Франківський національний медичний університет
mg89@ukr.net
Valeology: education of pupils and students M. T. Sikomas

Annotation: valeology as a science. The role of knowledge about a healthy lifestyle in personality formation. Teaching pupils and students how to take care of their health. The role of the state in the formation of a healthy society.

Key words: valeology, education, healthy lifestyle.

Еколого-валеологічне виховання на даний час є надзвичайно актуальним в умовах сучасного світу. Ми маємо безліч наукових досліджень та відкриттів, які можна і треба впроваджувати й застосовувати в повсякденному житті. Для цього необхідно доносити ці знання у відповідній формі до учнів та студентів. Можливо, необхідно запровадити урок фізичного та валеологічного виховання.

«Стан повноцінного фізичного, психічного та соціального благополуччя, а не лише відсутність хвороб чи фізичних дефектів» - це визначення терміну «здоров'я» за ВООЗ 1948р. [1]. Отже, прагнення виховувати справді здорове наступне покоління вимагає від нас певного ціленаправленого виховання. З допомогою розвинутої галузі медицини людство здатне покращувати лікування вже наявних хворіб. І це не може не тішити. Але для попередження розвитку і виникнення різноманітних захворювання необхідно вплинути на спосіб життя з самого дитинства. Найкраще такій корекції піддаються захворювання зі спадковою схильністю (

ожиріння, виразкова хвороба, цукровий діабет II типу). Це якраз завдання виховної і просвітницької діяльності серед підлітків та молоді.

Одним з основних завдань валеології є розробка і реалізація уявлень про суть індивідуального здоров'я, пошук моделей його вивчення, методів оцінки і прогнозування [2]. Отже, кожен учень чи студент (не залежно від галузі освіти) має мати уявлення про функціонування власного організму, його потреби та механізми захисту від патогенних впливів навколишнього середовища. Суха заборона шкідливих звичок діє далеко не на кожного. Значно ефективнішим є роз'яснення, чи, навіть, наочний приклад дії на організм згубного впливу паління, вживання алкоголю, наркотиків, переїдання, малорухомого способу життя. Можуть стати в нагоді відеофільми, макропрепарати, зустрічі з лікарями, психотерапевтами, які працюють з пацієнтами, що страждають різними видами залежностей.

Також важливим завданням валеології є розробка програм підвищення рівня здоров'я нації через індивідуальне здоров'я. Було проведено безліч розрахунків і досліджень, які підтвердили, що профілактика та попередження захворювань є економічно та морально доцільнішими за лікування наявних хворіб. До прикладу, австралійські вчені підраховали, що на лікування раку 1 пацієнта держава витрачає в середньому 15,9 тис. доларів на рік. [3] Мета цього дослідження, показати органам влади, наскільки рентабельними можуть бути програми профілактики та раннього виявлення раку. За сучасними уявленнями, приблизно третині випадків раку можна запобігти у різний спосіб: корекція поведінкових факторів, щеплення від онкогенних вірусних захворювань, щорічні профілактичні медичні огляди. Така інформація має бути донесена та роз'яснена в усіх середніх і вищих навчальних закладах. Необхідно пропагувати здоровий спосіб життя, так як саме він спрямований на підвищення резистентності організму до різноманітних патогенних чинників, здатних викликати захворювання. Метою валеології є не тільки збільшення тривалості життя людини, а й покращення його якості, збереження працездатності. У кожної людини, в процесі впливу на неї соціобіогенних факторів, з дитинства формується система життєво важливих цінностей. Основну роль у формуванні яких, грають традиції, що виконують роль всеосяжного вихователя, виконуючи роль «опорних точок» особи, яка формується. [4] Тобто, здорові потреби та інтереси, в тому числі до фізичної культури, залежить від життєвих правил, сформованих на рівні повсякденної свідомості. Необхідні державні програми навчання та виховання здорової нації.

Список використаних джерел:

1. <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%8F>
2. В. Г. Грибан «Валеологія», 2-ге видання, перероблене та доповнене. Видавництво «Центр учбової літератури» Київ – 2018. Ст. 19, 20, 65.
3. <https://bit.ly/3Up6Z5J>
4. Кона В. М. «Соціальна валеологія». Львів «Новий Світ – 2000» 2019р. Ст. 105-106.

ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ З ПРИРОДНИЧИХ НАУК У СТАРШІЙ ШКОЛІ

К. Д. Тислюк, М. М. Дяченко-Богун

*Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка
karinkasviatobog@gmail.com*

Українські школярі набувають знань, що стосуються „класичної” екології (елементи аутоекології і синекології – в курсі біології), характеризують глобальні проблеми, закономірності (географія), деякі аспекти промислового використання природних ресурсів і охорони навколишнього середовища (хімія, фізика).

Екологічна освіта розглядається, як неперервний процес і ґрунтується на таких принципах:

- системність, систематичність і безперервність, що забезпечують організаційні умови формування екологічної культури особистості між окремими ланками освіти, єдність формальної і неформальної освіти населення;
- орієнтація на ідею цілісності природи, універсальності зв'язків всіх природних компонентів і процесів;
- міждисциплінарний підхід до формування екологічного мислення, що передбачає логічне поєднання й поглиблення системних природних знань, логічне підпорядкування різнобічних знань основній меті екологічної освіти;
- краєзнавчий принцип екологічної освіти має бути вдосконалений і покладений в основу;
- конкретність та об'єктивність знань, умінь та навичок;
- поєднання високопрофесійних екологічних знань з високоморальними загальнолюдськими цінностями, синтез природничо-наукових та соціогуманітарних знань [2].

Формування екологічної культури – це крок до формування майбутньої еліти України, тому що від екологічної культури та свідомості майбутніх поколінь залежатиме майбутнє покоління України і всієї планети загалом. Тому школа покликана дати учням